

॥ तैत्तिरीय संहिता ॥

॥पञ्चमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः॥

विश्वरूपो वै त्वाष्ट्रः पुरोहितो देवानामासीत्स्वस्त्रीयोऽसुराणां
 तस्य त्रीणि शीर्षाण्यांसन्धसोमपानं सुरापानमन्नादनं स
 प्रत्यक्षं देवेभ्यो भागमवदत्परोक्षमसुरेभ्यः सर्वस्मै वै प्रत्यक्षं भागं
 वदन्ति यस्मा एव परोक्षं वदन्ति तस्य भाग उदितस्तस्मादिन्द्रो-
 ऽबिभेदीदृङ् वै राष्ट्रं वि पर्यावर्तयतीति तस्य वज्रमादाय
 शीर्षाण्यच्छिनद्यत्सोमपान- (१)

मासीत्स कपिञ्जलोऽभवद्यत्सुरापानं स कलविङ्को
 यदन्नादनं स तित्तिरिस्तस्याञ्जलिना ब्रह्महृत्यामुपागृह्णात्तां
 संवत्सरमबिभस्तं भूतान्यभ्यक्रोशन्ब्रह्महन्निति स पृथिवीमुपासीद-
 दस्यै ब्रह्महृत्यायै तृतीयं प्रति गृहाणेति साऽब्रवीद्वरं वृणै
 खातात्पराभविष्यन्ती मन्ये ततो मा परा भूवमिति पुरा ते (२)

संवत्सरादपि रोहादित्यब्रवीत्तस्मात्पुरा संवत्सरात्पृथिव्यै
 खातमपि रोहति वारिवृतं ह्यस्यै तृतीयं ब्रह्महृत्यायै प्रत्यंगृह्णात्
 तत्स्वकृतमिरिणमभवत् तस्मादाहिताग्निः श्रद्धादेवः स्वकृत
 इरिणे नावं स्येद्ब्रह्महृत्यायै ह्येष वर्णः स वनस्पतीनुपासीददस्यै
 ब्रह्महृत्यायै तृतीयं प्रति गृहीतेति तेऽब्रुवन्वरं वृणामहै वृक्णात् (३)

पराभविष्यन्तो मन्यामहे ततो मा परा भूमेत्याव्रश्चनाद्वो
 भूयाः॑ स उत्तिष्ठानित्यब्रवीत् तस्मादाव्रश्चनाद्वृक्षाणां भूयाः॑ स
 उत्तिष्ठन्ति वारैवृतः॑ ह्येषां तृतीयं ब्रह्महत्यायै प्रत्यगृह्णन्त्स
 निर्यासोऽभवत् तस्मान्निर्यासस्य नाशय ब्रह्महत्यायै ह्येष वर्णोऽथो
 खलु य एव लोहितो यो वाऽऽव्रश्चनान्निर्येषति तस्य नाऽऽशयं (४)

काममन्यस्य स स्त्रीषः॑ सादमुपासीददस्यै ब्रह्महत्यायै तृतीयं
 प्रति गृहीतेति ता अब्रुवन्वरं वृणामहा ऋत्विष्यात्प्रजां विन्दामहे
 काममा विजनितोः सम्भवामेति तस्मादृत्विष्याच्छ्रियः प्रजां
 विन्दन्ते काममा विजनितोः सम्भवन्ति वारैवृतः॑ ह्यासां तृतीयं
 ब्रह्महत्यायै प्रत्यगृह्णन्त्सा मलवद्वासो अभवत् तस्मान्मलवद्वाससा
 न सं वदेत् (५)

न सुहाऽऽसीत् नास्या अन्नमद्याद्वह्महत्यायै ह्येषा वर्णं
 प्रतिमुच्याऽऽस्तेऽथो खल्वाहुरभ्यञ्जनं वाव स्त्रिया अन्नमभ्यञ्जनमेव
 न प्रतिगृह्यं काममन्यदिति यां मलवद्वाससः॑ सम्भवन्ति यस्ततो
 जायते सोऽभिषुस्तो यामरण्ये तस्यै स्तेनो यां पराचीं तस्यै
 हीतमुख्यपगल्भो या स्नाति तस्या अप्सु मारुको या- (६)

ऽभ्यङ्गे तस्यै दुश्कर्मा या प्रलिखते तस्यै खलतिरपमारी या-
 ऽऽङ्गे तस्यै काणो या दतो धावते तस्यै श्यावदन् या नखानि
 निकृन्तते तस्यै कुनखी या कृणत्ति तस्यै क्लीबो या रञ्जुः॑ सृजति

तस्या॑ उ॒द्वन्धु॑को॒ या पु॒र्णेन॒ पिब॑ति॒ तस्या॑ उ॒न्मादु॑को॒ या ख॒र्वेण॒
पिब॑ति॒ तस्यै॑ ख॒र्वस्ति॒स्रो रात्री॑र्ब्र॒तं च॑रेदञ्जलिना॑ वा॒ पिबेद॑ख॒र्वेण॒
वा पात्रे॑ण प्र॒जायै॑ गोपी॒थाय॑॥ (७)

यथो॑मपान॑न्ते वृ॒क्षणात् तस्य॒ नाश॑य॒ वदेत् मारु॑को॒ याऽख॑र्वेण॒ वा त्रीणि॑ च॥—————[१]

त्वष्टा॑ ह॒तपु॑त्रो वी॒न्द्रः सोम॑माह॑रत् तस्मि॒न्निन्द्र॑ उप॒हव॑मैच्छत्
तं नोपा॑ह्वयत् पु॒त्रं मे॑ऽवधी॒रिति॑ स य॑ज्ञवेश॒सं कृ॒त्वा प्रा॒सहा॒
सोम॑मपिब॒त् तस्य॒ यद॑त्यशिष्य॒त् तत् त्वष्टा॑हव॒नीयमु॑प
प्राव॑र्तय॒थ्स्वाहेन्द्र॑शत्रुर्वर्ध॒स्वेति॑ यदव॑र्तय॒त् तद्वृ॒त्रस्य॑ वृ॒त्रत्वं
यदब्र॑वी॒थ्स्वाहेन्द्र॑शत्रुर्वर्ध॒स्वेति॑ तस्मा॑द॒स्ये- (८)

न्द्रः शत्रु॑रभव॒त्स सम्भ॑वन्न॒ग्रीषोमा॑व॒भि सम॑भव॒त्स
इ॒षुमा॑त्रमि॒षुमा॑त्रं विष्व॑ङ्क॒वर्ध॑त् स इ॒माँल्लो॑कान॒वृणो॑द् यदि॒माँल्लो॑का॒
न॒वृणो॑त् तद्वृ॒त्रस्य॑ वृ॒त्रत्वं तस्मा॑दिन्द्रो॒ऽबिभे॑त्स प्र॒जाप॑तिमुपा॒
धाव॑च्छत्रु॒र्मेऽज॑नीति॒ तस्मै॑ वज्रः॑ सि॒क्त्वा प्राय॑च्छदे॒तेन॑ ज॒हीति॑
तेना॒भ्याय॑त् ताव॑ब्रूताम॒ग्रीषोमौ॑ मा (९)

प्र हा॑रावम॒न्तः स्व॒ इति॑ मम॒ वै युव॑ः स्थ॒ इत्य॑ब्रवीन्माम॒भ्ये॒
तमि॑ति॒ तौ भा॑ग॒धेय॑मैच्छेतां॒ ताभ्या॑मेतम॒ग्रीषोमी॒यमेका॑दशकपालं
पू॒र्णमा॑से प्राय॑च्छत् ताव॑ब्रूताम॒भि सन्द॑ष्टौ॒ वै स्वो॑ न श॒क्नुव॑ ऐतुमि॒ति
स इन्द्र॑ आ॒त्मनः॑ शीतरू॒राव॑जनय॒त् तच्छी॑तरू॒रयो॒र्जन्म॒ य ए॒वः
शी॑तरू॒रयो॒र्जन्म॒ वेद॑ (१०)

नैनः॑ शीतरू॒रौ ह॑त॒स्ताभ्या॑मेनम॒भ्यन॑य॒त् तस्मा॑ञ्जञ्ज॒भ्यमा॑-

नाद॒ग्री॒षोमौ॒ निर॑क्रामतां प्राणापा॒नौ वा ए॑नं तद॒जहि॑तां प्रा॒णो
वै दक्षो॑ऽपा॒नः क्रतु॑स्तस्मा॒ञ्ज॒ञ्ज॒भ्यमा॑नो ब्रूया॒न्मयि॑ दक्ष॒क्रतू॑ इति॑
प्राणापा॒नावे॑वात्मन्ध॒त्ते सर्व॑मायुरेति॑ स दे॒वता॑ वृ॒त्रान्नि॒रूह्य॑ वा॒र्त्रघ्न॑
ह॒विः पूर्ण॑मा॒से निर॑वप॒द् घ्नन्ति॑ वा ए॑नं पूर्ण॑मा॒स आ- (११)

ऽमा॑वा॒स्यायां॑ प्याययन्ति॑ तस्मा॒द्वार्त्र॑घ्नी पूर्ण॑मा॒से-
ऽनू॑च्येते वृध॑न्वती अमावा॒स्यायां॑ तथ्स॒ंस्थाप्य॑ वा॒र्त्रघ्न॑
ह॒विर्वज्र॑मा॒दाय॑ पुन॑र॒भ्याय॑त॒ ते अ॑ब्रूतां द्यावा॑पृथि॒वी मा प्र
हा॑रा॒वयो॑र्वे श्रित॑ इति॑ ते अ॑ब्रूतां वरं॑ वृणावहे॒ नक्ष॑त्रविहिता-
ऽहम॑सा॒नीत्य॑साव॒ब्रवी॑च्चि॒त्रवि॑हिताऽहमि॒तीयं॑ तस्मा॒न्नक्ष॑त्रविहिता-
ऽसौ चि॒त्रवि॑हिते॒यं य ए॒वं द्यावा॑पृथि॒व्योर्- (१२)

वरं॑ वेदै॒नं वरो॑ गच्छति॑ स आ॒भ्यामे॒व प्रसू॑त॒ इन्द्रो॑
वृ॒त्रम॑हन्ते दे॒वा वृ॒त्रं ह॒त्वाऽग्री॒षोमा॑वब्रुवन् ह॒व्यं नो॑ वह॒तमि॑ति॑
ताव॑ब्रूतामप॒तेज॑सौ॒ वै त्यौ॑ वृ॒त्रे वै त्ययो॑स्तेज॒ इति॑ ते-
ऽब्रु॑वन्क इ॒दम॑च्छे॒तीति॑ गौरि॒त्य॑ब्रुवन्गौ॒र्वाव॑ सर्व॑स्य मि॒त्रमि॑ति॑
साऽब्र॑वीद् (१३)

वरं॑ वृ॒णै म॒य्ये॒व स॒तोभ॑येन भुन॒जाध्वा॑ इति॑ तद्वी॒राह॑र॒त्
तस्मा॒द्भवि॑ स॒तोभ॑येन भु॒ञ्जत॑ ए॒तद्वा अ॒ग्नेस्तेजो॑ यद् घृ॒तमे॒तथ्सोम॑स्य
यत्प॒यो य ए॒वम॒ग्रीषोम॑यो॒स्तेजो॑ वेदं॑ तेज॒स्यैव॑ भ॒वति॑ ब्रह्म॒वादि॑नो
वदन्ति॑ किं दे॒वत्यं॑ पौ॒र्णमा॒समि॑ति॑ प्राजाप॒त्यमि॑ति॑ ब्रूया॒त्

तेनेन्द्रं ज्येष्ठं पुत्रं निरवासाययदिति तस्माज्ज्येष्ठं पुत्रं धनेन निरवासाययन्ति॥ (१४)

अस्य मा वेदा द्यावापृथिव्योरब्रवीदिति तस्माच्चत्वारि च॥ [२]

इन्द्रं वृत्रं जघ्निवाः सम्मृधोऽभि प्रावेपन्तु स एतं वैमृधं पूणमासेऽनुनिर्वाप्यमपश्यत्तं निरवपत् तेन वै स मृधोऽपाहतं यद्वैमृधः पूणमासेऽनुनिर्वाप्यो भवति मृधं एव तेन यजमानोऽपहतं इन्द्रो वृत्रं हत्वा देवताभिश्चेन्द्रियेण च व्यार्ध्यत् स एतमाग्नेयमष्टाकपालममावास्यायामपश्यदेन्द्रं दधि (१५)

तन्निरवपत्तेन वै स देवताश्चेन्द्रियं चावारुन्धु यदाग्नेयोऽष्टाकपालोऽमावास्यायां भवत्येन्द्रं दधि देवताश्चैव तेनेन्द्रियं च यजमानोऽव रुन्धु इन्द्रस्य वृत्रं जघ्नुष इन्द्रियं वीर्यं पृथिवीमनु व्यार्च्छत् तदोषधयो वीरुधोऽभवन्त्स प्रजापतिमुपाधावद्वृत्रं मे जघ्नुष इन्द्रियं वीर्यं (१६)

पृथिवीमनु व्यारत् तदोषधयो वीरुधोऽभूवन्निति स प्रजापतिः पशूनंब्रवीदेतदस्मै सं नयतेति तत्पशव ओषधीभ्योऽध्यात्मन्त्समनयन्तत्प्रत्यदुहन् यत्समनयन्तत्सान्नाय्यस्य सान्नाय्यत्वं यत्प्रत्यदुहन्तत्प्रतिधुषः प्रतिधुक्त्वं समनैषुः प्रत्यधुक्षन्तु मयि श्रयत् इत्यब्रवीदेतदस्मै (१७)

शृतं कुरुतेत्यब्रवीत् तदस्मै शृतमकुर्वन्निन्द्रियं वावास्मिन्वीर्यं

तदश्रयन्तच्छृतस्य शृतत्वः समनैषुः प्रत्यधुक्षञ्छृतमक्रुन्न
 तु मा धिनोतीत्यब्रवीदेतदस्मै दधि कुरुतेत्यब्रवीत् तदस्मै
 दध्यकुर्वन्तदेनमधिनोत् तद्दध्नो दधित्वं ब्रह्मवादिनो वदन्ति दध्नः
 पूर्वस्यावदेयं (१८)

दधि हि पूर्वं क्रियत् इत्यनादृत्य तच्छृतस्यैव पूर्वस्याऽव
 द्येदिन्द्रियमेवास्मिन्वीर्यः श्रित्वा दध्नोपरिष्ठाद्धिनोति यथापूर्वमुपैति
 यत्पूतीकैर्वा पर्णवल्कैर्वातथ्याथ्सौम्यं तद्यत्कलै राक्षसं तद्यत्
 तण्डुलैर्वैश्वदेवं तद्यदातश्चनेन मानुषं तद्यद्दध्ना तथ्यसेन्द्रं दध्ना
 तनक्ति (१९)

सेन्द्रत्वायाग्निहोत्रोच्छेषणमुभ्यातनक्ति यज्ञस्य सन्तत्या इन्द्रो
 वृत्रं हत्वा परां परावतमगच्छदपाराधमिति मन्यमानस्तं देवताः
 प्रेषमैच्छन्सोऽब्रवीत्प्रजापतिर्यः प्रथमोऽनुविन्दति तस्य प्रथमं
 भागधेयमिति तं पितरोऽन्विन्दन्तस्मात्पितृभ्यः पूर्वद्युः क्रियते
 सोऽमावास्यां प्रत्यागच्छत् तं देवा अभि समगच्छन्ताऽमा वै
 नो - (२०)

ऽद्य वसु वसुतीतीन्द्रो हि देवानां वसु तदमावास्याया
 अमावास्यत्वं ब्रह्मवादिनो वदन्ति किं देवत्यः सान्नाय्यमिति
 वैश्वदेवमिति ब्रूयाद्विश्वे हि तद्देवा भागधेयमभि समगच्छन्तेत्यथो
 खल्वैन्द्रमित्येव ब्रूयादिन्द्रं वाव ते तद्विषज्यन्तोऽभि

समंगच्छन्तेति॥ (२१)

दधि मे जघ्रुषं इन्द्रियं वीर्यमित्यब्रवीदेतदस्मा अबुदेयन्तनक्ति नो द्विचत्वारिंशच्च॥—[३]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति स त्वै दर्शपूर्णमासौ यजेत य
एनौ सेन्द्रौ यजेतेति वैमृधः पूर्णमासेऽनुनिर्वाप्यो भवति तेन
पूर्णमासः सेन्द्र ऐन्द्रं दध्यमावास्यायां तेनामावास्यां सेन्द्रा य
एवं विद्वान्दर्शपूर्णमासौ यजेते सेन्द्रावेवैनौ यजते श्वःश्वोऽस्मा
ईजानाय वसीयो भवति देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वत तदसुरा अकुर्वत
ते देवा एता- (२२)

मिष्टिमपश्यन्नाग्रावैष्णवमेकादशकपालं सरस्वत्यै चरुं
सरस्वते चरुं तां पौर्णमासं सऽस्थाप्यानु निरवपन्ततो
देवा अभवन्परासुरा यो भ्रातृव्यवान्स्यात्स पौर्णमासं
सऽस्थाप्यैतामिष्टिमानु निर्वपेत्पौर्णमासेनैव वज्रं भ्रातृव्याय
प्रहृत्याऽऽग्रावैष्णवेन देवतांश्च यज्ञं च भ्रातृव्यस्य वृद्धे
मिथुनान्पशून्सारस्वताभ्यां यावद्देवास्यास्ति तथ (२३)

सर्वं वृद्धे पौर्णमासीमेव यजेत भ्रातृव्यवान्नामावास्यां हत्वा
भ्रातृव्यं नाप्याययति साकं प्रस्थायीयेन यजेत पशुकामो यस्मै
वा अल्पेनाऽऽहरन्ति नाऽऽत्मना तृप्यति नान्यस्मै ददाति यस्मै
महता तृप्यत्यात्मना ददात्यन्यस्मै महता पूर्णं होतव्यं तृप्त
एवेनमिन्द्रः प्रजयां पशुभिस्तर्पयति दारुपात्रेण जुहोति न हि

मृन्मयमाहुतिमानश औदुम्बरं (२४)

भवत्यूर्वा उदुम्बर ऊर्क्पशवं ऊर्जैवास्मा ऊर्जं पशून्वं
रुन्धे नागतश्रीर्महेन्द्रं यजेत त्रयो वै गतश्रियः शुश्रुवान्ग्रामणी
राजन्यस्तेषां महेन्द्रो देवता यो वै स्वां देवतामतिरयजेते प्र स्वायै
देवतायै च्यवते न परां प्राप्नोति पापीयान्भवति संवत्सरमिन्द्रं
यजेत संवत्सरः हि व्रतं नाति स्वै- (२५)

वैनं देवतेज्यमाना भूत्या इन्द्रे वसीयान्भवति संवत्सरस्य
परस्तादग्र्ये व्रतपतये पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेत्संवत्सरमेवैनं
वृत्रं जघ्निवाः समग्निर्व्रतपतिर्व्रतमा लम्भयति ततोऽधि कामं
यजेत॥ (२६)

एतान्तदौदुम्बरं स्वा त्रिंशच्च॥ [४]

नासौमयाजी सं नयेदनागतं वा एतस्य पयो योऽसौमयाजी
यदसौमयाजी सन्नयेत्परिमोष एव सोऽनृतं करोत्यथो परैव सिच्यते
सोमयाज्येव सं नयेत्पयो वै सोमः पयः सान्नाय्यं पयसैव पयं
आत्मन्धत्ते वि वा एतं प्रजयां पशुभिरर्धयति वर्धयत्यस्य भ्रातृव्यं
यस्य हविर्निरुप्तं पुरस्ताच्चन्द्रमा - (२७)

अभ्युदेति त्रेधा तण्डुलान् वि भजेद्ये मध्यमाः स्युस्तान्ग्रये
दात्रे पुरोडाशमष्टाकपालं कुर्याद्ये स्थविष्ठास्तानिन्द्राय प्रदात्रे
दधःश्चरुं येऽणिष्ठास्तान् विष्णवे शिपिविष्टाय शृते चरुमग्निरेवास्मै

प्रजां प्रज्जनयति वृद्धामिन्द्रः प्र यच्छति यज्ञो वै विष्णुः पशवः
शिपिर्यज्ञ एव पशुषु प्रति तिष्ठति न द्वे (२८)

यजेत यत्पूर्वया सम्प्रति यजेतोत्तरया छम्बङ्कुर्याद्यदुत्तरया
सम्प्रति यजेत पूर्वया छम्बङ्कुर्यान्नेष्टिर्भवति न यज्ञस्तदनु
हीतमुख्यपगल्भो जायत एकामेव यजेत प्रगल्भोऽस्य जायते-
ऽनादृत्य तद्वै एव यजेत यज्ञमुखमेव पूर्वयाऽऽलभते यजेत उत्तरया
देवता एव पूर्वयाऽवरुन्ध इन्द्रियमुत्तरया देवलोकमेव (२९)

पूर्वयाऽभिजयति मनुष्यलोकमुत्तरया भूयसो यज्ञक्रतूनुपैत्येषा
वै सुमना नामेष्टिर्यमद्येजानं पश्चाच्चन्द्रमा अभ्युदेत्यस्मिन्नेवास्मै
लोकेऽर्धुकं भवति दाक्षायणयज्ञेन सुवर्गकामो यजेत पूर्णमासे
सं नयेन्मैत्रावरुण्याऽऽमिक्षयाऽमावास्यायां यजेत पूर्णमासे
वै देवानां सुतस्तेषामेतमर्धमासं प्रसुतस्तेषां मैत्रावरुणी
वशाऽमावास्यायामनूबन्ध्या यत् (३०)

पूर्वेद्युर्यजते वेदिमेव तत्करोति यद्वत्सानपाकरोति
सदोहविधाने एव सम्मिनोति यद्यजते देवैरेव सुत्यां सम्पादयति
स एतमर्धमासं संधिमादं देवैः सोमं पिबति यन्मैत्रावरुण्याऽ-
ऽमिक्षयाऽमावास्यायां यजते यैवासौ देवानां वशाऽनूबन्ध्या सो
एवैषैतस्य साक्षाद्वा एष देवानभ्यारोहति य एषां यज्ञ- (३१)

मभ्यारोहति यथा खलु वै श्रेयान्भ्यारूढः कामयते तथा
 करोति यद्यवविध्यति पापीयान्भवति यदि नावविध्यति सदृङ्
 व्यावृत्काम एतेन यज्ञेन यजेत क्षुरपविर्ह्येष यज्ञस्ताजक्पुण्यो
 वा भवति प्र वा मीयते तस्यैतद्वृतं नानृतं वदेन्न मा॑ समं श्रीयान्न
 स्त्रियमुपेयान्नास्य पल्पूलनेन वासः पल्पूलयेयुरेतद्धि देवाः सर्वं न
 कुर्वन्ति॥ (३२)

चन्द्रमा द्वे देवलोकमेव यद्यज्ञं पल्पूलयेयुः षट्॥ [५]

एष वै देवर्थो यद्वर्शपूर्णमासौ यो दर्वशपूर्णमासाविद्धा
 सोमै॑न॒ यज॑ते रथ॑स्पष्ट ए॒वाव॑साने॒ वरे॑ दे॒वाना॑म॒व॑ स्यत्येतानि
 वा अ॒ङ्गाप॑रू॒षि॑ संव॒त्सर॑स्य॒ यद्व॑र्शपूर्णमा॒सौ य॑ एवं
 वि॒द्वान्द॑र्वशपूर्णमा॒सौ यज॑तेऽङ्गाप॑रू॒ष्ये॒व संव॑त्सरस्य॒ प्रति॑
 दधात्येते वै संव॑त्सरस्य॒ चक्षु॑षी॒ यद्व॑र्शपूर्णमा॒सौ य॑ एवं
 वि॒द्वान्द॑र्वशपूर्णमा॒सौ यज॑ते ताभ्या॑मे॒व सु॑व॒र्गं लो॒कम॑नु॒ पश्य॑- (३३)

त्येषा वै दे॒वानां॑ वि॒क्रान्ति॑र्यद्व॑र्शपूर्णमा॒सौ य॑ एवं
 वि॒द्वान्द॑र्वशपूर्णमा॒सौ यज॑ते दे॒वाना॑मे॒व वि॒क्रान्ति॑मनु॒ वि क्र॑मत एष
 वै दे॒व्या॑नः पन्था॒ यद्व॑र्शपूर्णमा॒सौ य॑ एवं वि॒द्वान्द॑र्वशपूर्णमा॒सौ
 यज॑ते य ए॒व दे॒व्या॑नः पन्था॒स्त॑ समारो॑हत्येतौ वै दे॒वाना॑
 हरी॒ यद्व॑र्शपूर्णमा॒सौ य॑ एवं वि॒द्वान्द॑र्वशपूर्णमा॒सौ यज॑ते यावे॒व
 दे॒वाना॑ हरी॒ ताभ्या॑- (३४)

मेवैभ्यो हव्यं वहत्येतद्वै देवानामास्यं यद्वर्शपूर्णमासौ
 य एवं विद्वान्दर्शपूर्णमासौ यजते साक्षादेव देवानामास्यं
 जुहोत्येष वै हविर्धानी यो दर्शपूर्णमासयाजी सायं प्रातरग्निहोत्रं
 जुहोति यजते दर्शपूर्णमासावहरहरहविर्धानिनाः सुतो य एवं
 विद्वान्दर्शपूर्णमासौ यजते हविर्धान्यस्मीति सर्वमेवास्यं बर्हिष्यं
 दत्तं भवति देवा वा अहर- (३५)

यज्ञियं नाविन्दन्ते दर्शपूर्णमासावपुनन्तौ वा एतौ पूतौ
 मेध्यौ यद्वर्शपूर्णमासौ य एवं विद्वान्दर्शपूर्णमासौ यजते
 पूतावेवैनौ मेध्यौ यजते नामावास्यायां च पौर्णमास्यां च
 स्त्रियमुपेयाद्यदुपेयान्निरिन्द्रियः स्यात्सोमस्य वै राज्ञोऽर्धमासस्य
 रात्रयः पत्नय आसन्तासाममावास्यां च पौर्णमासीं च नोपैत् (३६)

ते एनमभि समनह्येतां तं यक्ष्मं आर्च्छुद्राजानं यक्ष्मं
 आरदिति तद्राजयक्ष्मस्य जन्म यत्पापीयानभवत् तत्पापयक्ष्मस्य
 यज्ञायाभ्यामविन्दत् तज्जायेन्यस्य य एवमेतेषां यक्ष्माणां जन्म वेद
 नैनमेते यक्ष्मा विन्दन्ति स एते एव नमस्यन्नुपाधावत्ते अब्रूतां वरं
 वृणावहा आवं देवानां भागधे असावा- (३७)

ऽऽवदधि देवा इज्यान्ता इति तस्मात्सदृशीनाः
 रात्रीणाममावास्यायां च पौर्णमास्यां च देवा इज्यन्त एते
 हि देवानां भागधे भागधा अस्मै मनुष्या भवन्ति य एवं वेद
 भूतानि क्षुधमघ्नन्त्सद्यो मनुष्या अर्धमासे देवा मासि पितरः

संवत्सरे वनस्पतयस्तस्मादहरहर्मनुष्या अशनमिच्छन्तेऽर्धमासे
 देवा इज्यन्ते मासि पितृभ्यः क्रियते संवत्सरे वनस्पतयः फलं
 गृह्णन्ति य एवं वेद हन्ति क्षुधं भ्रातृव्यम्॥ (३८)

पश्यति ताभ्यामहरैदसाव फलं सुत च॥ [६]

देवा वै नर्चि न यजुष्यश्रयन्त ते सामन्नेवाश्रयन्त हिं करोति
 सामैवाकर्हिं करोति यत्रैव देवा अश्रयन्त तत एवैनान्प्र युङ्क्ते हिं
 करोति वाच एवैष योगो हिं करोति प्रजा एव तद्यजमानः सृजते
 त्रिः प्रथमामन्वाह त्रिरुत्तमां यज्ञस्यैव तद्वत्सं (३९)

नह्यत्यप्रस्रसाय सन्ततमन्वाह प्राणानामन्नाद्यस्य सन्तत्या
 अथो रक्षसामपहत्यै राथन्तरीं प्रथमामन्वाह राथन्तरो वा अयं
 लोक इममेव लोकमभि जयति त्रिविं गृह्णाति त्रयं इमे लोका
 इमानेव लोकानभि जयति बारहतीमुत्तमामन्वाह बारहतो वा असौ
 लोकोऽमुमेव लोकमभि जयति प्र वो - (४०)

वाजा इत्यनिरुक्तां प्राजापत्यामन्वाह यज्ञो वै प्रजापतिर्यज्ञमेव
 प्रजापतिमा रभते प्र वो वाजा इत्यन्वाहान्नं वै वाजोऽन्नमेवाव रुन्धे
 प्र वो वाजा इत्यन्वाह तस्मात्प्राचीनं रेतो धीयतेऽग्न आ याहि
 वीतय इत्याह तस्मात्प्रतीचीः प्रजा जायन्ते प्र वो वाजा - (४१)

इत्यन्वाह मासा वै वाजा अर्धमासा अभिद्यवो देवा हविष्मन्तो
 गौर्घृताची यज्ञो देवाञ्जिगाति यजमानः सुम्रयुरिदमसीदमसीत्येव

यज्ञस्य प्रियं धामाव रुन्धे यं कामयेत सर्वमायुरियादिति प्र वो
वाजा इति तस्यानूच्याग्र आ याहि वीतय इति सन्ततमुत्तरमर्धर्चमा
लभेत (४२)

प्राणेनैवास्यापानं दाधार सर्वमायुरेति यो वा अरन्निः
सामिधेनीनां वेदारत्नावेव भ्रातृव्यं कुरुतेऽर्धर्चौ सं दधात्येष
वा अरन्निः सामिधेनीनां य एवं वेदारत्नावेव भ्रातृव्यं कुरुत
ऋषेर्ऋषेर्वा एता निर्मिता यत्सामिधेन्यस्ता यदसंयुक्ताः स्युः
प्रजया पशुभिर्यजमानस्य वि तिष्ठेरन्नर्धर्चौ सन्दधाति सं
युनक्त्येवैनास्ता अस्मै संयुक्ता अवरुद्धाः सर्वमाशिषं दुहे॥ (४३)

बृसं वो जायन्ते प्र वो वाजा लभेत दधाति सन्दशं च॥ [७]

अयंज्ञो वा एष योऽसामाऽग्र आ याहि वीतय इत्याह
रथन्तरस्यैष वर्णस्तं त्वां समिद्धिरङ्गिर इत्याह वामदेव्यस्यैष वर्णो
बृहदग्ने सुवीर्यमित्याह बृहत् एष वर्णो यदेतं तृचमन्वाह यज्ञमेव
तत्सामन्वन्तं करोत्यग्निरमुष्मिल्लोक आसीदादित्योऽस्मिन्ताविमौ
लोकावशान्ता- (४४)

वास्तां ते देवा अब्रुवन्नेतेमौ वि पर्यूहामेत्यग्र आ याहि वीतय
इत्यस्मिल्लोकैः अग्निमदधुर्बृहदग्ने सुवीर्यमित्यमुष्मिल्लोक आदित्यं
ततो वा इमौ लोकावशाम्यतां यदेवमन्वाहानयोऽलोकयोः शान्त्यै
शाम्यतोऽस्मा इमौ लोकौ य एवं वेद पञ्चदश सामिधेनीरन्वाह

पञ्चदश (४५)

वा अर्धमासस्य रात्रयोऽर्धमासशः संवत्सर आप्यते
 तासां त्रीणि च शतानि षष्टिश्चाक्षराणि तावतीः संवत्सरस्य
 रात्रयोऽक्षरश एव संवत्सरमाप्नोति नृमेधश्च परुच्छेपश्च
 ब्रह्मवाद्यमवदेतामस्मिन्दारावाद्रैऽग्निं जनयाव यतरो नौ
 ब्रह्मीयानिति नृमेधोऽभ्यवदत्स धूममजनयत्परुच्छेपोऽभ्यवदत्सो-
 ऽग्निमजनयदृष इत्यब्रवीद्- (४६)

यत्समावद्विद्व कथा त्वमग्निमजीजनो नाहमिति
 सामिधेनीनामेवाहं वर्णं वेदेत्यब्रवीद्यद् घृतवत्पदमनूच्यते स
 आसां वर्णस्तं त्वां समिद्धिरङ्गिर इत्याह सामिधेनीष्वेव
 तज्ज्योतिर्जनयति स्त्रियस्तेन यदृचः स्त्रियस्तेन यद्वायत्रियः
 स्त्रियस्तेन यत्सामिधेन्यो वृषेण्वतीमन्वाह (४७)

तेन पुःस्वतीस्तेन सेन्द्रास्तेन मिथुना अग्निर्देवानां दूत
 आसीदुशना काव्योऽसुराणां तौ प्रजापतिं प्रश्नमैतां स प्रजा-
 पतिरग्निं दूतं वृणीमह इत्यभि पर्यावर्तत ततो देवा अभवन्परासुरा
 यस्यैवं विदुषोऽग्निं दूतं वृणीमह इत्यन्वाह भवत्यात्मना परास्य
 भ्रातृव्यो भवत्यध्वरवतीमन्वाह भ्रातृव्यमेवैतया (४८)

ध्वरति शोचिष्केशस्तमीमह इत्याह पवित्रमेवैतद्यजमानमेवै-
 तया पवयति समिद्धो अग्न आहुतेत्याह परिधिमेवैतं परि दधात्य-

स्कन्दाय॒ यदत॑ ऊ॒र्ध्वम॑भ्याद॒ध्याद्यथा॑ बहिःपरि॒धि स्कन्द॑ति ता॒दृगे॒व
तत्रयो॒ वा अ॒ग्नयो॑ ह॒व्यवा॑हनो दे॒वानां॑ क॒व्यवा॑हनः पि॒तृणां॑ स॒हर॑क्षा
असु॒राणां॑ त ए॒तर्ह्या॑शंसन्ते॒ मां वरि॑ष्यते॒ मा- (४९)

मिति॑ वृणी॒ध्वः ह॒व्यवा॑हन॒मित्या॑ह॒ य ए॒व दे॒वानां॑ तं वृणी॑त
आ॒र्षेयं॑ वृणी॑ते बन्धो॒रे॒व नैत्यथो॑ सन्त॑त्यै प॒रस्ता॑दर्वाचो॒ वृणी॑ते
तस्मा॑त्प॒रस्ता॑दर्वा॒श्चो मनु॑ष्या॒न्पित॑रोऽनु॒ प्र पि॑पते॥ (५०)

अशान्ता॒वाह॒ पञ्च॑दशा॒ब्रवी॑दन्वा॒हेत॒या वरि॑ष्यते॒ मामेका॑न्न॒त्रिंश॑च्॥ [८]

अग्ने॑ म॒हाः अ॒सीत्या॑ह म॒हान् ह्येष॑ यद॒ग्निर्ब्रा॑ह्म॒णेत्या॑ह
ब्रा॒ह्म॒णो ह्येष॑ भा॒रते॒त्याहैष॑ हि दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्यं भ॑रति दे॒वेद्ध॒ इत्या॑ह
दे॒वा ह्यै॒तमै॒न्ध॒त॒ मन्वि॑द्ध॒ इत्या॑ह॒ मनु॒र्ह्यै॒तमु॒त्त॑रो दे॒वेभ्य॑ ऐ॒न्द्रर्षि॑ष्ठु॒त॒
इत्या॑ह॒र्षयो॒ ह्यै॒तम॑स्तु॒वन्वि॑प्रा॒नुम॑दित॒ इत्या॑ह॒ (५१)

वि॒प्रा ह्यै॒ते यच्छु॑श्रु॒वांसः॑ क॒विश॑स्त॒ इत्या॑ह क॒वयो॒ ह्यै॒ते
यच्छु॑श्रु॒वांसो॒ ब्रह्म॑सं॒शित॒ इत्या॑ह॒ ब्रह्म॑सं॒शितो॒ ह्येष॑ घृ॒ताह॑वन॒
इत्या॑ह॒ घृ॒ताहु॑ति॒र्ह्यस्य॑ प्रि॒यत॑मा प्र॒णीर्य॑ज्ञाना॒मित्या॑ह प्र॒णीर्ह्येष॑
य॒ज्ञानां॑ र॒थीर॑ध्व॒राणा॑मित्या॒हैष॑ हि दे॒वर॑थो॒ऽतू॒र्तो हो॑तेत्या॒ह न
ह्यै॒तं कश्च॑न॒ (५२)

त॑रति॒ तूर्णि॑र॒हव्य॑वाडि॒त्याह॒ सर्व॑ः ह्येष॑ त॒रत्या॑स्पात्रं जुहू॒र्दे॒वा॒
ना॒मित्या॑ह जुहू॒र्ह्येष॑ दे॒वानां॑ च॒म॒सो दे॒वपा॑न॒ इत्या॑ह च॒म॒सो ह्येष॑

दे॒वपा॒नोऽरा॑ ५ इ॒वाग्ने॑ ने॒मिदे॒वाऽस्त्वं॑ परि॒भूर॑सीत्या॒ह दे॒वान् ह्येष॑
परि॒भूर्य॑द्ब्रूया॒दा वह॑ दे॒वान्दे॒वय॑ते यज॑माना॒येति॑ भ्रातृ॒व्यम॑स्मै (५३)

जनये॒दा वह॑ दे॒वान् यज॑माना॒येत्या॒ह यज॑मानमे॒वैतेन॑ वर्धय॒त्यग्नि॑म॒ग्न आ वह॑ सोम॒मा व॒हेत्या॒ह दे॒वता॑ ए॒व तद्य॑थापूर्वमुप॑ ह्वयत्
आ चा॒ग्ने दे॒वान् वह॑ सुयजा॑ च यज॑ जातवेद॒ इत्या॑हा॒ग्निमे॒व तत्स॑ ५
श्य॑ति॒ सोऽस्य॑ स॑ ५ शि॒तो दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्यं वह॑त्य॒ग्निर्होते॑- (५४)

त्या॑हा॒ग्निर्वै दे॒वाना॑ ५ होता॒ य ए॒व दे॒वाना॑ ५ होता॒ तं
वृ॒णीते॒ स्मो व॒यमित्या॑हा॒ऽऽत्मान॑मे॒व स॒त्त्वं ग॑मयति सा॒धु ते॑
यज॑मान॒ देव॑तेत्या॑हा॒ऽऽशिष॑मे॒वैता॒मा शा॑स्ते॒ यद्ब्रू॑याद्यो॑ऽग्नि॑ ५
होता॑र॒मवृ॑था॒ इत्य॑ग्नि॒नोभ॑यतो॒ यज॑मानं॒ परि॑ गृह्णीयात् प्र॒मायु॑कः
स्याद्यज॑मानदे॒वत्या॑ वै जु॒हूर्भ्रातृ॑व्यदे॒वत्यो॑प॒भृद्- (५५)

यद्वे इ॒व ब्रू॑याद्भ्रातृ॒व्यम॑स्मै जनयेद् घृ॒तव॑तीमध्व॒र्यो सु॒चमा॑स्य॒स्वेत्या॑ह॒ यज॑मानमे॒वैतेन॑ वर्धयति दे॒वायु॑व॒मित्या॑ह दे॒वान् ह्येषा॑व॒ति
वि॒श्ववा॑रामि॒त्याह॒ विश्व॑ ५ ह्येषा॑व॒तीडा॑म॒है दे॒वा ५ ई॒डेन्या॑न्नम॒स्यामं॑
नम॒स्यान् यजा॑म॒ यज्ञि॑या॒नित्या॑ह॒ मनु॑ष्या॒ वा ई॒डेन्याः॑ पि॒तरा॑
नम॒स्या दे॒वा य॒ज्ञिया॑ दे॒वता॑ ए॒व तद्य॑थाभा॒गं य॑जति॥ (५६)

वि॒प्रा॒नुम॑दित॒ इत्या॑ह॒ च॒नास्मै॑ होतो॑प॒भृद्दे॒वता॑ ए॒व त्रीणि॑ च॥ [९]

त्रीऽ॒ स्तृ॒चान॑नु॒ ब्रू॑याद्वाज॒न्यस्य॑ त्रयो॒ वा अ॒न्ये रा॑ज॒न्यात्पु॑रुषा
ब्राह्म॒णो वैश्यः॑ शू॒द्रस्ता॑ने॒वास्मा॑ अनु॑कान्करोति॒ पञ्च॑द॒शानु॑ ब्रूयाद्

राज॒न्य॑स्य पञ्चद॒शो वै रा॑ज॒न्यः स्व ए॒वैन॑ः॒ स्तोमे॑ प्रति॒ष्ठाप॑यति
 त्रि॒ष्टुभा॑ परि॒ दध्या॑दिन्द्रि॒यं वै त्रि॒ष्टुगिन्द्रि॑यका॒मः खलु॑ वै रा॑ज॒न्यो
 यज॑ते त्रि॒ष्टुभै॒वास्मा॑ इन्द्रि॒यं परि॑ गृह्णाति॒ यदि॑ का॒मये॑त (५७)

ब्रह्मवर्च॑समस्त्विति॑ गाय॒त्रिया॑ परि॒ दध्या॑द्ब्रह्मवर्च॑सं वै गा॒यत्री
 ब्रह्मवर्च॑समे॒व भ॑वति सप्तद॒शानु॑ ब्रूया॒द्वैश्य॑स्य सप्तद॒शो वै वैश्यः
 स्व ए॒वैन॑ः॒ स्तोमे॑ प्रति॒ष्ठाप॑यति जग॑त्या॒ परि॒ दध्या॑ज्जाग॑ता॒ वै
 प॒शवः॑ प॒शुका॑मः खलु॑ वै वैश्यो॑ यज॑ते जग॑त्यै॒वास्मै॑ प॒शून्परि॑
 गृह्णा॒त्येक॑विंशति॒मनु॑ ब्रूयात्प्रति॒ष्ठाका॑मस्यैकविं॒शः स्तोमा॑नां
 प्रति॒ष्ठा प्रति॑ष्ठित्यै (५८)

चतु॑र्विंशति॒मनु॑ ब्रूयाद्ब्रह्मवर्च॑सका॒मस्य॑ चतु॑र्विंशत्यक्षरा
 गा॒यत्री गा॒यत्री ब्रह्मवर्च॑सं गा॒यत्रियै॒वास्मै॑ ब्रह्मवर्च॑समव॑ रुन्धे
 त्रि॒ंशत॑मनु॑ ब्रूया॒दन्न॑का॒मस्य॑ त्रि॒ंशद॑क्षरा वि॒राडन्न॑ वि॒राड्विरा॑-
 जै॒वास्मा॑ अ॒न्नाद्य॑मव॑ रुन्धे द्वात्रिं॑शत॒मनु॑ब्रूयात्प्रति॒ष्ठाका॑मस्य
 द्वात्रिं॑शदक्षरानुष्टु॒गनुष्टु॑च्छन्द॒सां प्रति॑ष्ठा प्रति॑ष्ठित्यै षट्त्रिं॑शत॒मनु॑
 ब्रूयात्प॒शुका॑मस्य॒ षट्त्रिं॑शदक्षरा बृह॒ती बा॒र्हताः॑ प॒शवो॑
 बृह॒त्यैवास्मै॑ प॒शू- (५९)

नव॑ रुन्धे चतु॑श्चत्वारिंशत॒मनु॑ ब्रूयादिन्द्रि॒यका॑मस्य
 चतु॑श्चत्वारिंशदक्षरा त्रि॒ष्टुगिन्द्रि॑यं त्रि॒ष्टुत्रि॒ष्टुभै॒वास्मा॑ इन्द्रि॒यम॑व॑
 रुन्धेऽष्टाच॑त्वारिंशत॒मनु॑ ब्रूयात्प॒शुका॑मस्याष्टाच॑त्वारिंशदक्षरा
 जग॑ती जाग॑ताः प॒शवो॑ जग॑त्यै॒वास्मै॑ प॒शून्व॑ रुन्धे सर्वा॑णि

छन्दाः॑स्यनु॑ ब्रूयाद्वहुयाजिनः॑ सर्वाणि॑ वा एतस्य॑ छन्दाः॑स्यवरुद्धानि॑
यो ब॑हुयाज्यप॑रिमितमनु॑ ब्रूयादप॑रिमितस्यावरुद्ध्यौ॑ ॥ (६०)

कामये॑त॒ प्रति॑ष्ठित्यै॒ प॒शून्ध॒सप्त॑च॒त्वारि॑शच्च॑ ॥ [१०]

निर्वी॑तं मनु॒ष्याणां॑ प्राची॒नावी॑तं पि॒तॄणामुप॑वीतं दे॒वानामुप॑
व्यय॑ते दे॒वल॒क्ष्ममे॒व तत्कु॑रुते तिष्ठ॒न्नन्वा॑ह तिष्ठन् ह्याश्रु॑ततरं॒ वद॑ति
तिष्ठ॒न्नन्वा॑ह सु॒वर्ग॑स्य॒ लोक॑स्याभिजित्या॒ आसी॑नो यजत्य॒स्मिन्ने॒व
लो॒के प्र॑ति तिष्ठति॒ यत्क्रौ॑श्चम॒न्वाहा॑ऽऽसुरं॒ तद्यन्म॒न्द्रं मा॑नुषं
तद्यद॑न्तरा॒ तत्सदे॑वमन्तरानूच्य॑ सदे॒वत्वाय॑ वि॒द्वांसो॑ वै (६१)

पुरा॑ होता॑रोऽभू॒वन्तस्मा॒द्विधृ॑ता अध्वा॒नोऽभू॑वन्न पन्था॒नः
सम॑रुक्षन्नन्तर्वेद्य॒न्यः पादो॑ भव॑ति बहिर्वेद्य॒न्योऽथान्वा॑हाध्व॒नां
विधृ॑त्यै प॒थाम॑स॒रोहा॑याथो॒ भूतं॑ चै॒व भ॑विष्यच्चाव॒ रुन्धे॒
ऽथो॑ परि॑मितं चै॒वाप॑रिमितं चाव॒ रुन्धे॒ऽथो॑ ग्रा॒म्याश्चै॒व
प॒शूना॑र॒ण्याश्चाव॑ रुन्धे॒ऽथो॑ (६२)

दे॒वलोकं॑ चै॒व म॑नुष्यलोकं चा॒भि ज॑यति दे॒वा वै
सा॑मिधे॒नीर॒नूच्य॑ य॒ज्ञं ना॒न्वप॑श्यन्ध॒स प्र॒जाप॑तिस्तूष्णीमा॑घारमा॑घार॒
यत् ततो॑ वै दे॒वा य॒ज्ञम॒न्वप॑श्यन् यत् तूष्णीमा॑घारमा॑घारय॑ति
य॒ज्ञस्यानु॑ख्यात्या अथो॒ सामिधे॒नीरे॒वाभ्य॑न्त॒त्तलू॑क्षो भवति॒ य एवं
वेदा॑थो॒ तर्प॑यत्ये॒वैना॒स्तृप्य॑ति प्र॒जया॑ प॒शुभिर्॑ (६३)

य एवं वेद॒ यदे॒कया॑घारये॒देका॑ प्रीणीया॒द्यद्वाभ्यां॑ द्वे

प्रीणीयाद्यत् तिसृभिरति तद्वेचयेन्मनसा घोरयति मनसा
 ह्यनाप्तमाप्यते तिर्यश्चमा घोरयत्यलम्बद्वारं वाक्च मनश्चार्तीयेतामहं
 देवेभ्यो हव्यं वहामीति वागब्रवीदहं देवेभ्य इति मनस्तौ प्रजापतिं
 प्रश्नमैतां सौऽब्रवीत् (६४)

प्रजापतिर्दृतीरेव त्वं मनसोऽसि यद्धि मनसा ध्यायति तद्वाचा
 वदतीति तत्खलु तुभ्यं न वाचा जुहवन्नित्यंब्रवीत् तस्मान्मनसा
 प्रजापतये जुह्वति मन इव हि प्रजापतिः प्रजापतेरास्यै
 परिधीन्धसम्माष्टि पुनात्येवैनान्निर्मध्यमं त्रयो वै प्राणाः प्राणानेवाभि
 जयति त्रिर्दक्षिणार्ध्यं त्रयं - (६५)

इमे लोका इमानेव लोकानभि जयति त्रिरुत्तरार्ध्यं त्रयो
 वै देवयानाः पन्थानस्तानेवाभि जयति त्रिरुपं वाजयति त्रयो वै
 देवलोका देवलोकानेवाभि जयति द्वादश सम्पद्यन्ते द्वादश मासाः
 संवत्सरः संवत्सरमेव प्रीणात्यथो संवत्सरमेवास्मा उपं दधाति
 सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्या आधारमा घोरयति तिर इव (६६)

वै सुवर्गो लोकः सुवर्गमेवास्मै लोकं प्र रोचयत्यृजुमा
 घोरयत्यृजुरिव हि प्राणः सन्ततमा घोरयति प्राणानामन्नाद्यस्य
 सन्तत्या अथो रक्षसामपहत्यै यं कामयेत प्रमायुकः स्यादिति
 जिह्वं तस्या घोरयेत्प्राणमेवास्माञ्जिह्वं नयति ताजकप्र मीयते
 शिरो वा एतद्यज्ञस्य यदाधार आत्मा ध्रुवा- (६७)

ऽऽघारमाघार्यं ध्रुवां समनत्त्यात्मन्नेव यज्ञस्य शिरः प्रति
 दधात्यग्निर्देवानां दूत आसीद्देव्योऽसुराणां तौ प्रजापतिं प्रश्नमैतां
 स प्रजापतिर्ब्राह्मणमब्रवीदेतद्वि ब्रूहीत्या श्रावयेतीदं देवाः शृणुतेति
 वाव तदब्रवीदग्निर्देवो होतेति य एव देवानां तमवृणीत ततो
 देवा- (६८)

अभवन्परासुरा यस्यैवं विदुषः प्रवरं प्रवृणते भवत्यात्मना
 परास्य भ्रातृव्यो भवति यद्ब्राह्मणश्चाब्राह्मणश्च प्रश्नमेयातां
 ब्राह्मणायाधिं ब्रूयाद्यद्ब्राह्मणायाध्याहाऽऽत्मनेऽध्याहं यद्ब्राह्मणं
 पराहाऽऽत्मानं पराहं तस्माद्ब्राह्मणो न परोच्यः॥ (६९)

वा आरण्याश्चाव रुन्धेऽथो पशुभिः सोऽब्रवीदक्षिणार्ध्यन्नयं इव ध्रुवा देवाश्चत्वारिंशच्च॥-[११]

आयुष्ट आयुर्दा अग्र आ प्यायस्व सं तेऽव ते हेड उदुत्तमं
 प्र णो देव्या नो दिवोऽग्नाविष्णू अग्नाविष्णू इमं मे वरुण तत्त्वां
 याम्युदु त्यं चित्रम्। अपां नपादा ह्यस्थादुपस्थं जिह्मानामूर्ध्वो
 विद्युतं वसानः। तस्य ज्येष्ठं महिमानं वहन्तीरुहिरण्यवर्णाः परि
 यन्ति यद्हीः। स- (७०)

मन्या यन्त्युप यन्त्यन्याः समानमूर्वं नद्यः पृणन्ति। तमू
 शुचिं शुचयो दीदिवांसमपां नपातं परि तस्थुरापः। तमस्मैरा
 युवतयो युवानं मर्मज्यमानाः परि यन्त्यापः। स शुक्रेण
 शिक्कना रेवदग्निर्दीदायानिध्मो घृतनिर्णिगप्सु। इन्द्रावरुणयोरहं

स॒म्राजो॒रव॒ आ वृ॑णे। ता नो॑ मृ॒डात ई॒दृशौ॑। इन्द्रा॑वरुणा
यु॒वम॑ध्व॒राय॑ नो (७१)

वि॒शे जना॑य॒ महि॑ शर्म॒ यच्छ॑तम्। दी॒र्घप्र॑यज्युमति॒ यो व॑नुष्यति॒
व॒यं ज॑येम॒ पृत॑नासु दृढ्यः॑। आ नो॑ मि॒त्रावरु॑णा प्र बा॒हवा॑। त्वं
नो॑ अ॒ग्ने व॑रुणस्य वि॒द्वान् दे॒वस्य॑ हेडोऽव॑ यासि॒सीष्ठाः॑। यजि॑ष्ठो
व॒ह्नि॒तमः॑ शोशु॑चानो॒ विश्वा॒ द्वेषा॑सि॒ प्र मु॑मुग्ध्य॒स्मत्। स त्वं नो॑
अ॒ग्नेऽव॑मो भ॒वोती॑ नेदि॒ष्ठो अ॒स्या उ॒षसो॑ व्यु॒ष्टौ। अव॑ यक्ष्व नो॒
वरु॑ण॒ (७२)

ररा॑णो वी॒हि मृ॑डीक॒ सु॒हवो॑ न एधि। प्रप्रा॒यम॑ग्निर्भ॒रत॑स्य॒
शृ॒ण्वे वि॒ यथ्सू॑र्यो॒ न रोच॑ते बृ॒हद्वाः॑। अ॒भि यः पू॑रुं पृ॒तना॑सु त॒स्थौ
दी॒दाय॑ दै॒व्यो अ॑ति॒थिः शि॒वो नः॑। प्र ते॑ यक्षि॒ प्र तं॑ इ॒यमि॑ म॒न्म
भु॒वो यथा॑ व॒न्द्यो नो॑ हवै॒षु। ध॒न्वन्नि॒व प्र॒पा अ॑सि॒ त्वम॑ग्न इ॒यक्ष॑वे
पू॒रवे॑ प्र॒ल राज॑न्। (७३)

वि पाज॑सा॒ वि ज्योति॑षा। स त्वम॑ग्ने प्रती॒केन॒ प्रत्यो॑ष
यातु॑धा॒न्यः। उ॒रु॒क्षये॑षु दी॒द्यत्। त॒ सु॒प्रती॑क॒ सु॒दृशः॑
स्वश्च॑मवि॒द्वा॒सो वि॒दुष्ट॑र॒ सपे॑म। स य॑क्ष॒द्विश्वा॑ व॒युना॑नि वि॒द्वान्प्र
ह॒व्यम॑ग्नि॒रमृ॑तेषु वोचत्। अ॒हो॒मुचै॑ वि॒वेष॑ यन्मा॒ वि न॑ इ॒न्द्रेन्द्र॑
क्ष॒त्रमि॑न्द्रि॒याणि॑ शत॒क्रतोऽनु॑ ते दायि॥ (७४) यद्वाः समध्वराय नो वरुण॑

[[विश्वरूपस्त्वष्टेन्द्रं वृत्रम्रह्मवादिनः स त्वै नासौमयाज्येष वै देवयो देवा वै नर्चि नायज्ञोऽग्रे
 महान्निर्वीतमायुष्टे द्वादश॥१२॥ विश्वरूपो नैनं शीतरूरावृद्ध वसुं पूर्वद्युर्वाजा इत्यग्रे महान्निर्वीतमन्या
 यन्ति चतुःसप्ततिः॥७४॥ विश्वरूपोऽनु ते दायि॥]

This PDF was downloaded from <http://stotrasamhita.github.io>.

GitHub: <http://stotrasamhita.github.io> | <http://github.com/stotrasamhita>

Credits: <http://stotrasamhita.github.io/about/>
